



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, 31 lipca 2019 r.

DIH-2.709.14.2019.BS

DECYZJA DIH-2 NR 39/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 27 maja 2019 r., złożonego przez r. pr. K. K. reprezentującego przedsiębiorcę Z. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Z. P. „M.” PPHU w Gorlicach – od decyzji 85/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 30 kwietnia 2019 r. wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego – węgla kamiennego (orzec - Piast), o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej „świadectwem jakości”,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 5 czerwca 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę

Z. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Z. P. „M.” PPHU w Gorlicach wraz z aktami sprawy nr ZS.8361.60.2019.

Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 6 marca 2019 r. - działając na podstawie upoważnienia nr ZS.8361.60.2019, przeprowadzili kontrolę - dotyczącą identyfikacji kontrolowanego przedsiębiorcy oraz obowiązków określonych w art. 6c i art. 6d ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), tj. wystawiania świadectwa jakości paliwa stałego i jego właściwej treści oraz dokonanie zakupu kontrolnego celem sprawdzenia przekazania każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo, poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii tego świadectwa – w składzie opałowym (...) należącym do przedsiębiorcy, Z. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Z. P. „M.” PPHU w Gorlicach (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli przeprowadzonej 6 marca 2019 r. stwierdzono, że kontrolowany przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW - węgiel kamienny orzech - Piast, stanowiące przedmiot zakupu kontrolnego, dokonanego przez Inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie, Delegatura w Nowym Sączu, w ilości 100 kg (2 worki po 50 kg), nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), tj. świadectwa jakości dla węgla kamiennego orzech – Piast.

Ustalono również, że kontrolowany przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości dla tego rodzaju węgla kamiennego orzech – Piast, bowiem nie wiedział o takim obowiązku. Nadto oświadczył, że nie otrzymał odpowiedniego dokumentu z kopalni.

Szczegółowe ustalenia w tym zakresie zawiera protokół kontroli ZS.8361.60.2019, którego jeden egzemplarz przekazano kontrolowanemu przedsiębiorcy 7 marca 2019 r.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym: Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”.

W związku z powyższym, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 2 kwietnia 2019 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczono ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania

wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

W piśmie z 12 kwietnia 2019 r. Strona przekazała informację o wartości wprowadzanego do obrotu paliwa stałego w 2018 r. Nie skorzystała natomiast z innych przysługujących jej w postępowaniu administracyjnym praw.

Ustalenia Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż Strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW (węgiel kamienny orzech – Piast) jest odpowiedzialna za niewystawienie dla niego świadectwa jakości.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, mając na uwadze przedstawiony wyżej stan prawny i faktyczny, zdecydował o wymierzeniu Stronie administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Ustalając wysokość kary Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił kryteria określone w art. 35d ust. 4 tej ustawy i przyjął:

- 1) dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia – od momentu wejścia w życie rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U z 2018 r., poz. 1892) oraz rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U z 2018 r., poz. 1890), Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie wymierzył stronie kary pieniężnej z tytułu niewystawiania świadectw jakości paliw stałych. Należy podkreślić, iż do chwili wydania decyzji przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Strona nie udzieliła odpowiedzi na wniosek pokontrolny;
- 2) wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli – Strona w złożonym w dniu 12 kwietnia 2019 r. oświadczeniu podała iż wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 tys. zł (w 2018 r.), nie odnosząc się do konkretnej wielkości. Niemniej zostało to uwzględnione przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Nadto, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie zostały spełnione (waga naruszenia prawa nie jest znikoma, a Strona nie przedstawiła dowodów zaprzestania naruszenia prawa).

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 30 kwietnia 2019 r., wydał decyzję nr 85/2019 nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW – węgla kamiennego orzech - Piast, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ustawy systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Pismem z 27 maja 2019 r., r. pr. K. K. reprezentujący Stronę złożył odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o cyt: *„uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji; ewentualnie, z ostrożności procesowej i tylko na wypadek nieuwzględnienia w/w zarzutów Odwołujący wnosi o rozłożenie na raty zasądzonej kary pieniężnej w ten sposób, że splacona ona zostanie w 5-ciu ratach płatnych począwszy od dnia uprawomocnienia się decyzji w kwocie 2000 zł co dwa kolejne miesiące kalendarzowe, aż do pełnej spłaty”*.

W przedmiotowym odwołaniu Strona zarzuciła naruszenie:

- art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez nieprawidłowe zastosowanie przepisu z uwagi na fakt, iż odwołujący wywiązuje się z ciężącego na nim obowiązku, tj. wystawia dokumenty potwierdzające spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych wynikających z rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, zwanego „świadectwem jakości”,
- art. 35a pkt 9 lit. a, w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez ich nieprawidłowe zastosowanie z uwagi na wymierzenie Odwołującemu kary 10 000 zł pomimo tego, że wystawia on świadectwa jakości,
- art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego błędne zastosowanie z uwagi na fakt, że organ wskazał, iż Strona nie udzieliła odpowiedzi na wniosek pokontrolny chociaż w rzeczywistości Strona udzieliła wyjaśnień osobiście w siedzibie organu I instancji i przedstawiła posiadane świadectwa jakości,
- art. 189f § 1 pkt 1 kpa, poprzez jego niezastosowanie chociaż istniały ku temu wszelkie przesłanki, a mianowicie waga naruszenia prawa była znikoma, a Strona posiada aktualnie wymagane świadectwa jakości wobec czego organ powinien poprzestać na pouczeniu,
- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na tym, iż z uwagi na nieprawidłowe zastosowanie prawa materialnego, tj. błędne ustalenie, iż odwołujący nie posiadał wymaganych dokumentów doprowadziło do bezpodstawnego nałożenia na Odwołującego kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

W odwołaniu od decyzji z 27 maja 2019 r. Strona zapewnia m.in. o przestrzeganiu norm związanych z warunkami wymaganymi przy wprowadzaniu do obrotu paliwa stałego oraz podkreśla, iż takie dokumenty były przez nią wystawiane, w związku z tym zarzut wynikający z art. 6c ust. 1 ustawy jest bezzasadny. Zdaniem Strony, świadectwa zostały przedłożone przez nią do akt sprawy jednakże w decyzji organ zupełnie się do nich nie odniósł wskazując jedynie błędnie, że „Strona nie przedstawiła dowodów zaprzestania naruszania prawa”. Ponadto Strona stwierdza w odwołaniu

iż, wbrew twierdzeniom organu I instancji nie tylko przedstawiła, że posiada świadectwa jakości i karty produktu, ale również złożyła wyjaśnienia w siedzibie organu, a okoliczność ta z niewiadomych przyczyn nie została uwzględniona w uzasadnieniu decyzji pierwszej instancji.

Przy piśmie z 5 czerwca 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr ZS.8361.60.2019.

Pismem z 13 czerwca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wezwał Stronę do uzupełnienia braków formalnych poprzez przedłożenie pełnomocnictwa do reprezentowania Strony wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej.

Strona pismem z 21 czerwca uzupełniła braki formalne polegające na przesłaniu pełnomocnictwa wraz z opłatą skarbową.

Pismem z 5 lipca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Dodatkowo pismem z 5 lipca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, że względu na umożliwienie Stronie zapoznania się z aktami sprawy, postanowił przedłużyć termin zakończenia postępowania administracyjnego do 5 sierpnia 2019 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalili i stwierdzili:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ww. ustawy.

Odnosząc się do treści odwołania z 27 maja 2019 r., wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1

MW są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawienie świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 6 marca 2019 r. (nr ZS.8361.60.2019). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Kontrolowany wprowadzając do obrotu paliwo stałe – węgiel kamienny orzech - Piast stanowiące przedmiot zakupu kontrolnego 6 marca 2019 r., dokonanego przez Inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w ilości 100 kg (2 worki po 50 kg), nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890). Ustalono również, że kontrolowany przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości dla tego rodzaju węgla kamiennego orzech – Piast, bowiem nie wiedział o takim obowiązku. Nadto oświadczył, że nie otrzymał odpowiedniego dokumentu z kopalni. Protokół kontroli nr ZS.8361.60.2019 wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli i pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy został podpisany przez Kontrolowanego. Pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących braku wystawiania przez przedsiębiorcę lub osobę upoważnioną świadectw jakości, potwierdzających spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Powyższe ustalenia wskazują na naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym: Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny, typu laboratorium, czy wytwórca paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty z świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę.

Wskazana w art. 35a ustawy o systemie odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w wyżej przytoczonych przepisach kara

pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem.

Odnosząc się do naruszenia art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez nieprawidłowe zastosowanie przepisu z uwagi na fakt, iż odwołujący wywiązuje się z ciążącego na nim obowiązku, tj. wystawia dokumenty potwierdzające spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych wynikających z rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, zwanego „świadectwem jakości”, należy stwierdzić co następuje.

W toku kontroli przeprowadzonej 6 marca 2019 r. stwierdzono, że kontrolowany przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwo stałe węgiel kamienny orzech - Piast, stanowiące przedmiot zakupu kontrolnego, dokonanego przez Inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie, Delegatura w Nowym Sączu, w ilości 100 kg (2 worki po 50 kg), nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, tj. świadectwa jakości dla węgla kamiennego orzech – Piast. Ustalenia w tym zakresie zawiera protokół kontroli ZS.8361.60.2019 z 6 marca 2019 r. W trakcie kontroli przeprowadzonej 6 marca 2019 r. stwierdzono również, że kontrolowany przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości dla tego rodzaju węgla kamiennego orzech – Piast, bowiem zgodnie z jego oświadczeniem dołączonym do protokołu kontroli z 6 marca 2019 r. - nie wiedział o takim obowiązku oraz nie otrzymał certyfikatu z kopalni.

Zarzut naruszenia art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez nieprawidłowe zastosowanie przepisu z uwagi na fakt, iż odwołujący wywiązuje się z ciążącego na nim obowiązku, tj. wystawia dokumenty potwierdzające spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych wynikających z rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, zwanego „świadectwem jakości”, należy uznać za bezzasadny.

Odnosząc się do naruszenia art. 35a pkt 9 lit. a, w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez ich nieprawidłowe zastosowanie z uwagi na wymierzenie kary 10 000 zł pomimo tego, że wystawia on świadectwa jakości, należy stwierdzić co następuje.

Fakt niewystawienia świadectwa jakości stwierdzono podczas dokonania zakupu kontrolnego przeprowadzonego 6 marca 2019 r. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli ZS.8361.60.2019 z 6 marca 2019 r. oraz oświadczenie Strony z 6 marca 2019 r. złożone na powyższą okoliczność.

Ustalenia w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż Strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, jest odpowiedzialna za niewystawienie dla niego

świadectwa jakości. W uzasadnieniu skarżonej decyzji zostało również wskazane, że niewystawienie świadectwa jakości stwierdzono podczas dokonania zakupu kontrolnego, a ponadto ustalono, iż Strona nie wystawiła świadectwa jakości ponieważ nie otrzymała certyfikatu z kopalni. Nie można zatem uznać, za błędne ustalenia faktyczne polegające na tym, iż Odwołujący nie posiadał wymaganych dokumentów.

Należy podkreślić, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w wyżej przytoczonych przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Strona prowadząc profesjonalną, specjalistyczną działalność w zakresie handlu paliwami stałymi, nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa, o istotnej wadze.

Zarzut naruszenia art. 35a pkt 9 lit. a, w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez ich nieprawidłowe zastosowanie z uwagi na wymierzenie kary 10 000 zł pomimo tego, że wystawia on świadectwa jakości, należy uznać za bezzasadny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego błędne zastosowanie z uwagi na fakt, że Organ pierwszej instancji wskazał, iż Strona nie udzieliła odpowiedzi na wniosek pokontrolny chociaż w rzeczywistości Strona udzieliła wyjaśnień osobiście w siedzibie Organu I instancji i przedstawiła posiadane świadectwa jakości, należy stwierdzić co następuje.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Jedynym dokumentem złożonym przez Stronę w trakcie trwania postępowania administracyjnego było pisemne oświadczenie z 12 kwietnia 2019 r. w zakresie wartości paliwa stałego wprowadzonego przez Stronę do obrotu w 2018 roku. Strona nie przedstawiła również w trakcie postępowania administracyjnego prowadzonego przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej żadnych dowodów potwierdzających zaprzestanie naruszania prawa. Nadto jak wynika z pisma 2 kwietnia 2019 r. (wystąpienie pokontrolne) Strona została wezwana do udzielenia odpowiedzi poprzez jej przesłanie na adres delegatury w Nowym Sączu. Z powyższego jednoznacznie wynika, że Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastrzegł formę pisemną dla realizacji wystąpienia pokontrolnego. Należy podkreślić, iż Strona takowej odpowiedzi ani nie przesłała ani nie dostarczyła pod wskazany w piśmie z 2 kwietnia 2019 r. adres, co skutkowało

zawarciem w uzasadnieniu skarżonej decyzji stwierdzenia, cyt. „(...) a strona nie przedstawiła dowodów zaprzestania naruszania prawa).”

Fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia jej zatem z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, które stwierdzono w toku kontroli 6 marca 2019 r.

Należy podkreślić, iż ustalając wysokość kary Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił kryteria określone w art. 35d ust. 4 tej ustawy i przyjął:

- 1) dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia – od momentu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych oraz rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie wymierzył Stronie kary pieniężnej z tytułu niewystawiania świadectw jakości paliw stałych;
- 2) wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli – Strona w złożonym w 12 kwietnia 2019 r. oświadczeniu podała iż wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 tys. zł (w 2018 r.), nie odnosząc się do konkretnej wielkości. Niemniej zostało to uwzględnione przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Art. 35c ust. 5 pkt 2 ustawy stanowi, że wysokość kary wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9, wynosi: od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł.

Należy podkreślić, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył na Stronę karę minimalną tj. 10 000 zł określoną przepisami biorąc pod uwagę powyższe informacje ustalone w toku kontroli oraz przekazane przez Kontrolowanego.

Zarzut naruszenia art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego błędne zastosowanie z uwagi na fakt, że Organ wskazał, iż Strona nie udzieliła odpowiedzi na wniosek pokontrolny chociaż w rzeczywistości Strona udzieliła wyjaśnień osobiście w siedzibie organu I instancji i przedstawiła posiadane świadectwa jakości, należy uznać za bezzasadny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, poprzez jego niezastosowanie chociaż istniały ku temu wszelkie przesłanki, a mianowicie waga naruszenia prawa była znikoma, a Strona posiada aktualnie wymagane świadectwa jakości wobec czego Organ powinien poprzestać na pouczeniu, należy stwierdzić co następuje.

Prezes UOKiK zauważa, iż artykuł art. 189f § 1 wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw można byłoby mówić w przypadku, gdyby wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych były przekazane konsumentom niepełne, nieprecyzyjne etc. Natomiast z całą mocą należy stwierdzić, iż nie dotyczy to sytuacji, gdy wymagane przepisami świadectwa jakości paliw stałych nie były wydawane wcale, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów. Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła oraz nie przekazała świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania. W oświadczeniu złożonym 6 marca 2019 r. Strona oświadcza, iż nie wiedziała o takim obowiązku oraz nie otrzymała certyfikatu z kopalni. Należy podkreślić, iż prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości przepisów prawa. Kontrolę przeprowadzono w marcu 2019 r., więc ponad pięć miesięcy po wejściu w życie nowych przepisów między innymi dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny, typu laboratorium, czy wytwórca paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty z świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę przy wprowadzaniu paliwa stałego do obrotu powinno zawierać między innymi oświadczenie, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach, winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została całkowicie spełniona, a ocena Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w tym zakresie została dokonana prawidłowo. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, bowiem Strona przekazała stosowne wyjaśnienia dołączając do odwołania, kopie świadectw jakości, które są wydawane kupującym po przeprowadzonej kontroli. Nie wystawiła i nie przekazała natomiast świadectwa jakości do paliwa stałego z tzw. „zakupu kontrolnego” przeprowadzonego przez inspektorów WIIH w Krakowie w dniu 6 marca 2019 r. Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes

UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie są łącznie spełnione (mimo zaprzestania przez Stronę naruszania prawa). W przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do obligatoryjnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, gdyż w ocenie Prezesa UOKiK waga naruszenia prawa nie była znikoma.

Zważywszy na fakt niedopełnienia obowiązku, o którym stanowi art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, po uwzględnieniu przesłanek z art. 35d ust. 4 tej ustawy, a także zachowania Strony dotyczącego niezwłocznego wyeliminowania nieprawidłowości, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej na najniższym możliwym poziomie 10 000 zł.

Odnosząc się do wniosku Strony o cyt: *„uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji; ewentualnie, z ostrożności procesowej i tylko na wypadek nieuwzględnienia w/w zarzutów Odwołujący wnosi o rozłożenie na raty zasądzonej kary pieniężnej w ten sposób, że spłacona ona zostanie w 5-ciu ratach płatnych począwszy od dnia uprawomocnienia się decyzji w kwocie 2000 zł co dwa kolejne miesiące kalendarzowe, aż do pełnej spłaty”*, należy stwierdzić co następuje.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 189k § 1 Kpa Organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, w odniesieniu do powyższego, Prezes UOKiK informuje, iż zastosowanie w niniejszym przypadku znajdzie art. 189k Kpa. Zgodnie z tym przepisem organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną (tu: Małopolski WIIH), na wniosek Strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że wniosek dotyczący sytuacji materialnej Strony może zostać uwzględniony dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w wymiarze określonym przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 27 maja 2019 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji

nr 85/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 30 kwietnia 2019 r., sygn. ZS.8361.60.2019, nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za niewystawianie, wbrew obowiązkowi z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, świadectw jakości. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie: NBP Oddział Okręgowy w Krakowie nr: 28 1010 1270 0023 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych

oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Dyrektor

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/